UTANMAZ ADAM

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 1500 Lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 114

4 TEMMUZ 1991

SUAT GÖNÜLAY'DAN

HERKESİN NERMİN

SONER GÜNDAY'DAN

SITKI SEDAT

SERVET VE GÜRCAN'DAN

DOĞU YAKASININ HİKÂYESİ

YAŞAR VE ŞEVKET'DEN

BİR TERS BİR DÜZ

TEKİN ARAL'DAN

BİR TURİZM ÖYKÜSÜ

GÜNCEL BİR BULMACA:

● AŞAĞIDAKİ RESME DİKKATLİ BAKIN VE BABA PARASI İLE ÖZEL OKULLARDA OKUYUP, ALTINA GICIR GICIR MOTOSİKLET ÇEKMİŞ, KIÇINA ESKİMİŞ BLUEJEAN GİYMİŞ, BOL BİRYANTİNLİ SAÇLI, KOVBOY ÇİZMELİ, SABUN BEYİNLİ, SALDIRGAN SOKAK ÇETECİSİ GENCİ BULUP İŞARETLEYİN!...

Mikro Maganda

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

TEHLİKE-İ REFİK

ÖZET: Uzaylılar gelmişti. Onlar köpek suretindeydiler... Ve Refik tanık olur, üstünde durur bunun... Maceradır işin ucu...

● SUAT GÖNÜLAY

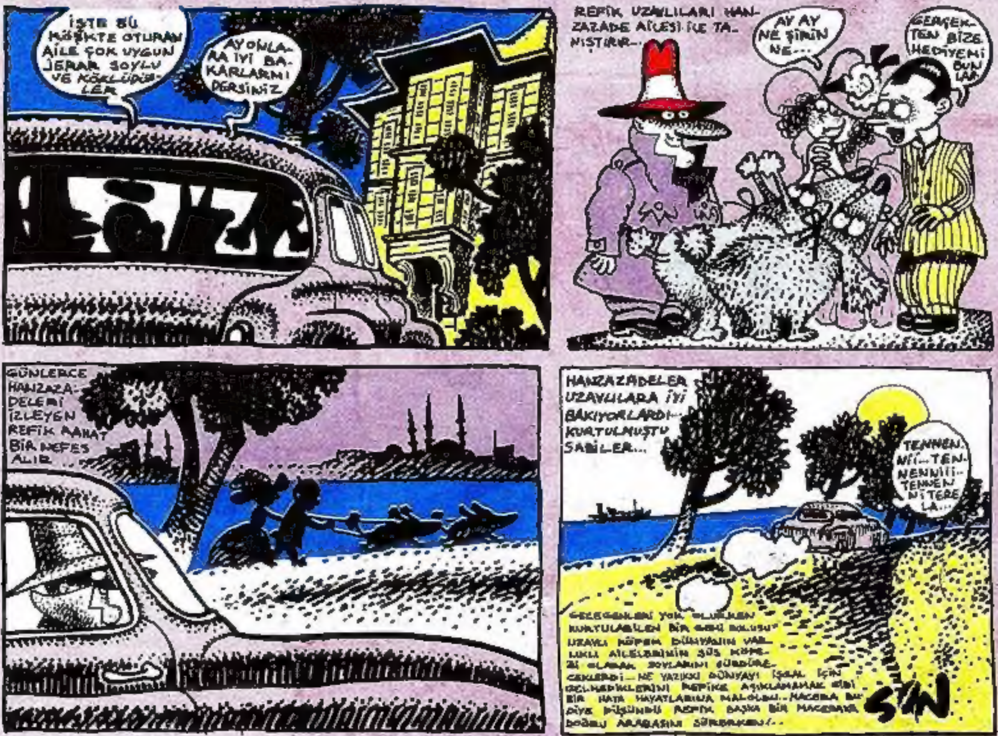

Dıgıl

Sevgili Dıgıl;

BÖYLE bir köşe açmanız doğrusu beni çok sevindirdi. Bu hem sizin hem de bizim yararımıza olacak.

Şimdi bir konuya değinmek istiyorum. Şu kapaktaki çizgi roman kelimesinin artık hakkını verseniz diyorum. Çizgi roman yerine hep karikatüre değiniyorsunuz. Zaten diğer dergiler karikatürü bıktırasıya çiziyorlar. Sizde biraz farklı olun. Bakalım ortaya ne çıkacak?

109. sayıdaki Ömer arkadaşımıza hak veriyorum. Şu dergiyi kaliteli duruma getirip genç yeteneklere de yer verseniz nasıl olur? **Saygılarımla**

Yıldıray ÇINAR – ANKARA

Merhaba Dıgıl

KÖŞENİZDE çıkan birçok mektupta, romanlar karikatür gibi olmasın Heavy Metal'deki falan gibi olsun türündeki eleştiriler sinirlerimi bozmaya başlayınca ben de bir mektup yazma ihtiyacı duydum.

Bence Çizgi Roman dergisi olmak için illaki gerçek çizgi ile gerçekçi öyküler olması gerekmiyor... Karikatür çizgisi ile de pekala olabiliyor, size bir sürü örnek gösterebilirim, hepsi de benim için harika, bulunmaz arkadaşlar... Bir Utanmaz Adam'ın, Küçük Adam'ın, Gaddar Davut'un verdiği tadı hanginiz inkar edebilir... Son dönemin çizgi romancılarından Galip Tekin, Suat Gönülay, Kemal Aratan, Necdet Şen de fotoğraf gerçekliğiyle çizmiyorlar, ama abartılı desen tarzlarıyla müthiş keyifli romanlar çıkarabiliyorlar.

Türk romanlarının Heavy Metal, A Suivre kadar kaliteli olduğuna ben de inanmıyorum... Fakat ben bunu romancılarımızın yetenek eksikliklerine değil, romanların haftalık dergilere ya da günlük gazete sütunlarına yetişme hızından doğan savrukluğa bağlıyorum... Zamanla aylık çizgi roman dergilerinin doğacağına ve romancılarımızın rahat rahat, nefes ala ala sayfasından sanat damlayan işler çıkaracaklarına inanıyorum.

Semih TURGAY – İZMİR

Dıgıl İlgililerine;

YILLARDIR çiziyor, çiziyor, çiziyorum... Fakat hâlâ tek bir çizgimi yayınlatabilmiş değilim. Daha önce bu köşeye yazan Oruç Evren Canteli ve Ömer Tatlısöz'ün yazdıklarını tekrarlayacak değilim... Ama yeter artık dergilerin genç çizgi romancılara olan ilgisizliği bizi bıktırdı... En azından Çizgi Roman dergisi olan Dıgıl, mizah dergilerinin amatör karikatürcülere verdikleri gibi bir sayfayı, bize açamaz mı?... Nasıl pek çok usta karikatürcü bu amatör köşelerden yetişiyorsa, Dıgıl'ın açacağı bu sayfadan da ne romancılar çıkacağını göreceksiniz...

Bu arada, Dıgıl'cılardan Soner Günday ve Sefa Sofuoğlu'nun eskisi gibi özenli çalışmalarına hasret kaldık... Birol Bayram'ın öykülerini her hafta görebilmeyi isterdim...

Cahit ÜNAL – İZMİR

Dıgıl
YIL:3 Sayı: 114
4 TEMMUZ 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: *Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.*
Haberleşme Adresi: *Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul*
Tel: *574 54 92*

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 24.700 TL. - 6 AYLIK: 49.400 TL. 12 AYLIK: 98.800 TL. TEL: 550 25 04-6 HAT

UTANMAZ ADAM
Oğuz Aral
BURDA NE OLUYOR?
ŞU BOMBA ÇUKURUNA ATLAMAZSAK GAYET FENA OLUYOR!..
ÇIYUVV!..
ÇÜNKÜ GÖBEĞİMİZDE BİRER ÇUKUR AÇILACAK
55
DIŞARDA GALİBA HARP DÜTLÜYORLAR.. KİMBİLİR BAŞIMIZA NELER GELECEK?..
LAP LAP
AH BAŞIM!
EYV! HİTLERİMİZİN ÖLÜMÜ HİÇE SAYAN AŞKERLERİ... İLERİİ!. ŞU İNGİLİZ KÖPEKLERİNİ DAMARLARINIZDA ASİL KANDA BOĞULUN!.
ŞU MAKİNELİNİ SIRTIMA DOĞRU TUTMASANA EŞŞOĞLUŞU!.
ALMAN DOMUZLARI HÜCUMA GEÇTİ... TOPU DOLDUR VE ATIŞ SERBEEST!.
LAN POSTALININ KABARASINI BİPLEDİĞİMİN AYILARI!.. BASTIĞINIZ YERE DİKKAT ETSENİZE BURDA İNSAN VAR!.
GÜMM!
GÜMM!
LAAP!
HERGÜN BU YOLU Bİ İLERİ Bİ GERİ NİYE KOŞUYORUZ... ANLAMIYORUM DOĞRUSU..
ACABA BU GÜNKÜ KARAVANA GENE ÇORBAYLA PEKSİMET Mİ?.
EY KAHRAMAN AŞKERLEER..GERİ DÖNÜN VE DÖVÜŞÜN.. BEN KOMUTANA Bİ ŞEY SÖYLEYİP DÖNÜCEM..

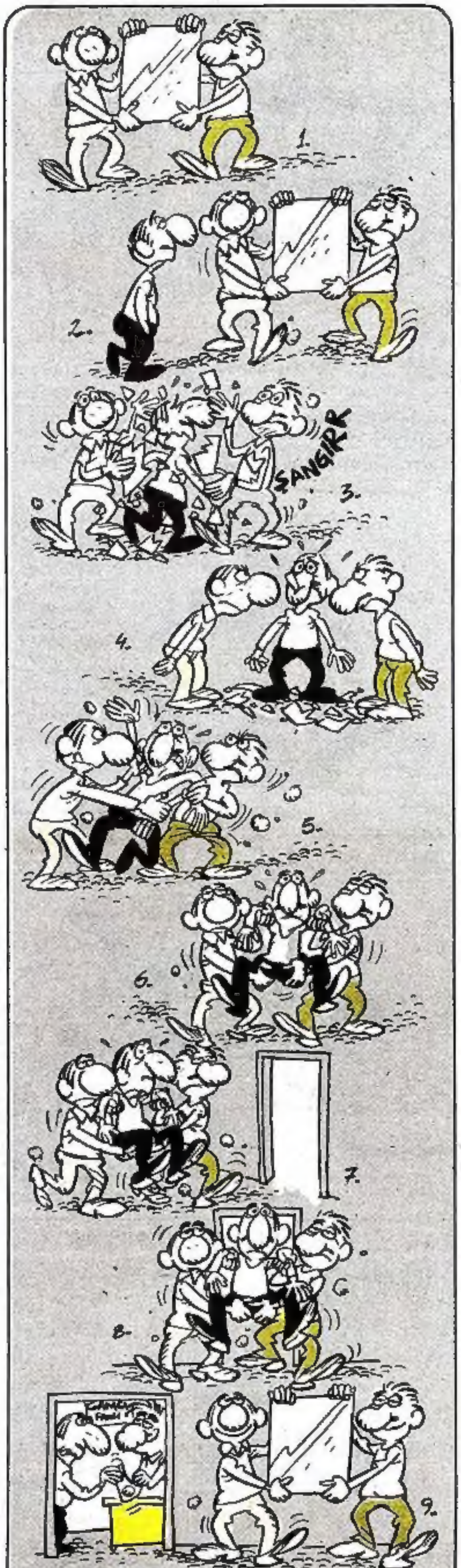
1.
2.
ŞANGIRR
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
İBRAHİM SARI

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

HAYBEYE TURİZM

TURİZM sezonu çoktan açıldı... Açıldı açılmasına da... Yine pek umduğumuzu bulamadık...

İlgililer her defasında "Bu yıl turizm patlaması bekliyoruz" diye demeçler verirler...

Ama gerek turistik tesislerin gittikçe pahalılanması, gerekse büyük kentlerimizde turistin gidebileceği temiz bir hela sorununu bile çözümleyemediğimizden bu patlamayı daha çoook bekleyecek ilgililer... Üstelik Körfez krizinin yükünden de hâlâ kurtulamadık...

Bizim ülkede turist, göründüğü kadarıyla, patlasa patlasa, sıkıntıdan patlar.

İlk gün, gelişte kılıç kalkan oyunu... Ondan sonraki gün tarihi yerler. Bir gün de alışveriş ya da diğer adıyla "Kazıkyeyiş" etti üç gün...

Ondan sonra turist, eli şakağında aval aval etrafa bakınıp, serseri mayın gibi ortalıkta dolaşıp, kapanın elinde kalıyor.

Allah'tan burada, daha henüz yokedemediğimiz özellikle güneydeki denizimiz, güneşimiz, doğal güzelliklerimiz yetişiyor imdada.

Gerçi çok yerde kanalizasyonlar vs. ile denizi ufak ufak halletmeye başladık ama, şükür güneşe gücümüz yetmiyor.

Bir de diğer konu var ki, önemlisi de bu aslında... Döviz damgası...

Zaten turizmle ilgili en eski sloganımız da "Turist döviz getirir" sloganıydı.

Şimdi de gelelim, asıl amaç olan turistin döviz getirmesi, döviz bırakması konusuna.

Ülkemize ne kadar turist gelirse gelsin, bu defa da diğer bir özelliğimiz olan misafirperverliğimiz yüzünden biz bu konuda pek şanslı sayılmayız sevgili okurlar.

Dışarıya gidenleriniz bilirler... Orada adamın suratına bakmazlar da, burada tersine, biz bir turist yakaladık mı adamı bırakmayız.

Birkaç yıl önce bir gün, Hollanda'ya yerleşip orada yaşayan bir arkadaşım telefon etti...

İsveçli dostları bir karı-koca ve kızları Türkiye'ye geliyorlarmış. İlgilenmemi, kendilerine yardımcı olmamı istedi.

Derhal geliş tarihlerini, dahası gelecekleri uçağın saatini not ettim...

Gelecekleri gün de soluğu Yeşilköy Havaalanı'nda aldım.

Uzatmayalım, araya sora Hollandalı aileyi buldum.

O gün, önce otellerini ayarlayıp, bir süre dinlenmeleri için otellerine bıraktım. Akşam da gidip otellerinden aldım.

Bir kerem, evelallah Türküz... Sonra da arkadaş hatırı var ya!...

O gece o lokanta senin, bu gece kulübü benim, neredeyse sabaha kadar "Ağırladık" misafirleri.

Ertesi sabah tekrar başladık "Turistik tur"a...

Bu defa işi sadece yedirmekle içirmekle bırakmayıp, ufak tefek "Türkiş" hediyelere kadar vardırdım.

Evdeki çoluk çocuk sefil olmasın diye Hollandalı aileyi akşam yemeğine eve davet etmiştim...

O gece bizde yemek yedik... Ertesi gün

kendilerini kaçta almamı istediklerini sordum.

O zaman, kadın çantasından bir kâğıt çıkardı...

- Çok teşekkür ederiz ama, bundan sonraki günler doluyuz dedi. Gideceğimiz gün sizi arar vedalaşırız.

Sonra kâğıdı bana uzattı... Bir baktım kâğıtta, bizim Hollanda'daki arkadaş Ulvi'nin İstanbul'da ne kadar tanıdığı varsa, onların adları ve telefon numaraları yazılı idi.

Bir seferinde de, bir akşam gazeteden arkadaşlarla, Sirkeci'deki bir zamanların ünlü İstanbul Lokantası'nda oturuyorduk.

Gazeteye yakın olduğundan oraya gitmiştik. Sonra dönüp tekrar çalışacaktık.

Lokantada bir turist grubu vardı. Belki yirmi, belki yirmibeş kişi.

Onlar için uzun bir masa yapılmıştı. Orada oturuyorlardı.

Onları oraya sanıyorum bilen biri getirmişti! Zaten İstanbul Lokantası, turistlerin çokça geldiği bir yerdi.

Bu yüzden de, yemeğin bir saatinde lokantanın sahibi, lokantaya turistler için Sulukule Ekibi getirtiyordu.

Yenildi, içildi... Derken, dediğim gibi bir zaman sonra Sulukule Ekibi ortaya çıktı, çalıp oynamaya başladı.

Bir süre sonra piste turistlerden birkaçı fırladılar... Dansözlerle birlikte göbek atmaya başladılar...

Ve o ara farkettiğim, hemen önümdeki masada oturan iki kişiden şişman bıyıklı olanı da, o sırada fırladı piste.

Sonra, hem dansözlerle, hem de turistlerle birlikte göbek atmaya başladı.

Derken iş iyice kızıştı... Masaların üzerine çıkıp oynamaya, para yapıştırmalara kadar vardı...

Sulukule ekibi işini bitirdi... Çekti gitti...

Şişman adam da masasına oturmuştu.

Önce garsonu çağırıp, turistlere rakı, meyva falan gönderdi.

Daha sonra ise garsona turistlerin masasını gösterip, hepimizin duyacağı bir sesle:

- O masanın hesabı benden, dedi.

Daha sonrasını anlatıp, uzatmak istemiyorum.

Kısacası, turistler önce ne olup bittiğini anlamadılar... Sonra da birbirlerine anlamaz gözlerle bakarak, adama selam verip gittiler. Para ödemeden tabii...

İşte bunun için diyorum, bu döviz işinden yana pek bir şansımız ve istikbalimiz yok diye...

Hem turisti iyi ağırlamamaktan, hem de iyi ağırlamaktan.

Tekin Aral

BİR TERS BİR DÜZ...

YAZAN: YAŞAR ARAK
ÇİZEN: ŞEVKET YALAZ

LA AVANTURE

DABANCALAR PATLADI

Soner Günday

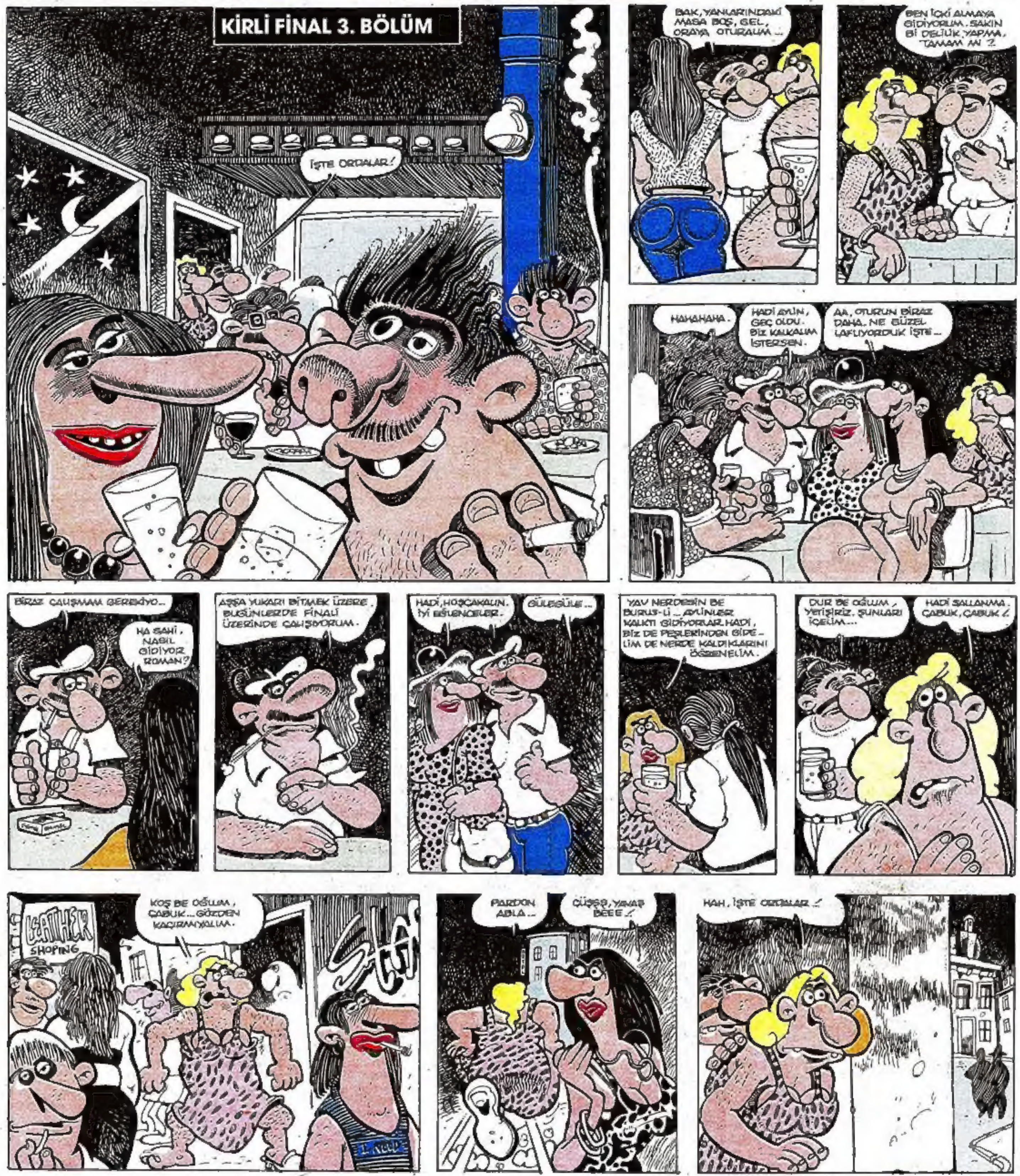

Devamı arka sayfada

DEVAMI HAFTAYA

GİT VE GÖR!.. (Haftanın filmleri)

Vedat Özdemiroğlu

DENİZ KIZLARI (Mermaids)

Bir kadın ve iki kızı. Üç tane deniz kızı. Üçünün de hayatı denizkızları gibi iki ayrı dünya arasında gidip geliyor.

Anne, hiç büyümeyen çılgın bir kadın. Bir yerden sıkıldığı zaman, parmağını rastgele ABD haritasına koyup, neresi çıkarsa gidip oraya yerleşecek kadar çılgın. Güzellikse güzellik, dişilikse dişilik, ayrıca da cin gibi zeki. Tam anlamıyla "işi biliyor." Anneyi **Cher** oynuyor. (Cher yazılıyo, Şer okunuyo. Kelime oyunları meraklıları için bi espri: Ehven-i Cher) Cher, tam rolünün kadını... Sıradışı, delidolu, bağımsız yaşayan anne tiplemesine cuk oturuyor. "Yaşam değişmektir" diye düşünen ve bu bunu yorulmak bilmeden uygulayan bir kadın rolünde. (Seyredenler bilir, **Maske** filminde de buna benzer bir rolün üstesinden gelmişti. Ve de çok başarılıydı. Bu arada izlememiş olanlar için Maske'yi de şiddetle öneririm. Video kasetleri vardır umarım. Yönetmeni Peter Bogdanovich).

Winona Ryder

Nerde kalmıştık, ailenin babası büyük kız doğduğunda tüyüp gitmiş. Hakkında pek birşey bilinmiyor. Sadece bi tane fotoğrafı kalmış, onun da yarısı yok. Ufak kızın babasının adı bile geçmiyo, annenin sayısız kaçamaklarından bi tanesi dolu tutmuş işte. Cher, yani anne (filmdeki adıyla Bayan Flax) "kafasına göre takıldığı" özerk ve bol erkekli "free" hayatıyla, iki çocuğun annesi olduğu ev yaşamı arasında gel-git yapan bir denizkızı. Büyük kız Charlotte ise (Winona Ryder; bu genç kıza dikkat, çok yetenekli, pek de güzel. Coppala'nın yeni bir yorumla çekmeye karar verdiği **"Dracula"** filminde Vampirella'yı oynayacak) annesinin tam tersi bir yapıda. Anne-kız yer değiştirmiş sanki. Anne ne kadar uçarı ve erkekperverse, kız da o denli dışa kapalı ve gerçek bir dindar. O da bir denizkızı; Yahudi olmasına rağmen rahibelere özenen kadın ermişler gibi olmak isteyen tutucu ama bir yandan da "bulunduğu yaş itibariyle" karşı cinse içten içe yoğun ilgi duyan ve bu ilgiyi yeni taşındıkları evin karşısındaki kilisenin zangoçunda somutlaştıran bir genç kız. İlk öpüşmesinden sonra bunalıma giriyor, bir süre evden kaçıyor, hamilelik korkusuyla doktora gidiyor. Oysa bakire henüz!... (Ama film bittiğinde artık bakire diil!...) Ayrıca yoğun bir "baba özlemi" içinde... Bu arada Bayan Flax da, sempatik bir adamla, centilmen ayakkabıcı Lou Handsky (Bob Hoskins oynuyor, başarılı komik adam) ile biraz ciddi bir ilişki içinde. Çocuklar da adamı çok seviyor ama, anne evliliğe yanaşmıyor bir türlü. Özgürlüğünü hiçbir şeye değişmiyor hatun. (Ama sonlara doğru biraz yumuşuyo gibi sanki.) Ve en küçük kız (Christina Ricci). O, hepsinden fazla denizkızı. Yüzücü. Evin küvetinde bile su altında kalma antrenmanları yapıyor. Sudayken, karada olduğundan daha başarılı. Ama bu durum, minik kızın boğulma tehlikesi geçirip ölümle burun buruna gelmesini engelleyemiyor. (Bu sahneler filmin en üzücü bölümleri. Eminim seyreden herkes benim gibi içinden "inşallah kurtulur" diye geçirmiştir. Kazada sorumluluğu olan ablasını da düşünerek tabii.)

Tutucu kız ve uçuk anne.
(Winona Ryder–Cher)

Film, Kennedy'nin öldürüldüğü 1963 Amerika'sında geçiyor. Bayan Flax tiplemesi, o dönemin "hanım hanımcık kadın" alışkanlığına tamamen ters. Zaten Amerika'da masum aile-mutlu toplum anlayışının ufak ufak devrilmeye başladığı bir dönemin başlangıcı... O çok konuşulan "60'lı Yıllar" yani. Bu dekor önünde, üç denizkızından oluşan bir ailenin "enteresan" yaşamını görürüz. (Müzikler o devre ait, çekimler çok güzel, sıkı espriler var).

BAZI ŞEYLER

● Video izleme olanağınız varsa, hiç kaçırmaya gelmez bir film: **Doğruyu Seç** (Do The Right Thing). Amerikan zencileri ve ırkçılık üzerine yapılmış filmlerin belki de en iyisi. Yönetmeni Spike Lee.

Spike Lee, Amerikalı bir yönetmen, 34 yaşında. (Yaşını niye yazdım, çünkü daha oldukça genç, birçok güzel film yapabilir yani). Doğruyu seç, bütün günü "geyik muhabbeti" yaparak geçirenleriyle, konuşmaları bağırma ve küfürden ibaret öfkeli gençleriyle ve kaçınılmaz ırk çatışmalarıyla gerçekten usta işi bir film. Lee'nin **"Mo Better Blues"** adlı filmi bu seneki İst. Film Fes.'de gösterilmişti. Son filmi **"Jungle Fever"** ise şu sıralar ABD'yi karıştırıyo. **Bu adama dikkat!...**

● 16 yaşındaki sinemakolik Dıgılcı **Tolga Akalın**'ın bir önerisi var. Sinema izleyicileri (özellikle de öğrenciler) için aylık **"Sinemabonman"** (Sinema abonmanı) çıkartılması. İlgililere iletirim...

● Sinemakolikler, kendinizi anlatıp gönderin bana. Bi de fotoğrafınızı ekleyin. Tanıtayım sizi...

KEŞFETTİLER!..

● SEFA SOFUOĞLU

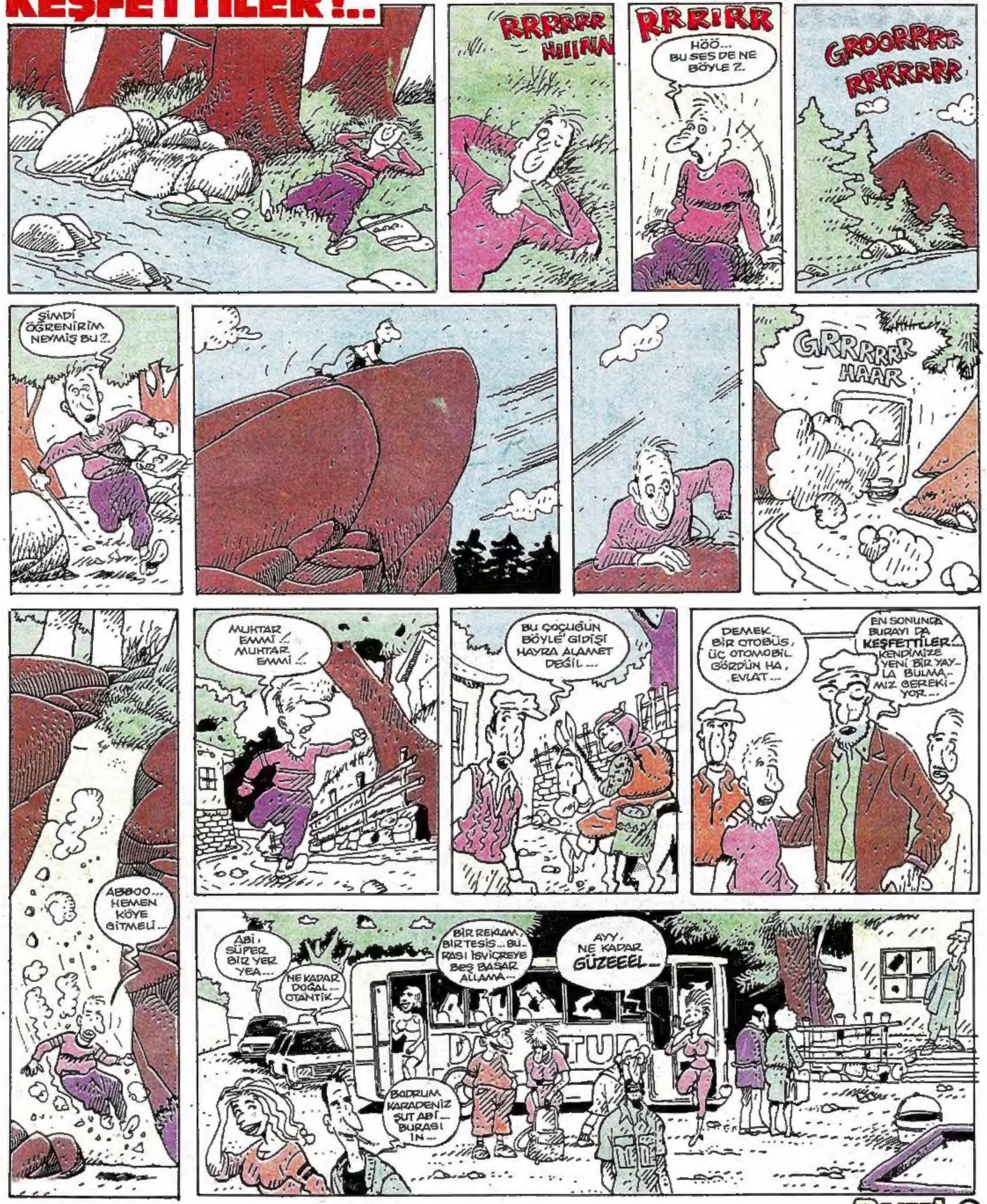

RÜZGÂRIN OĞLU

• ENİS TEMİZEL

DOĞU YAKASININ HİKÂYESİ

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

Devamı arka sayfada

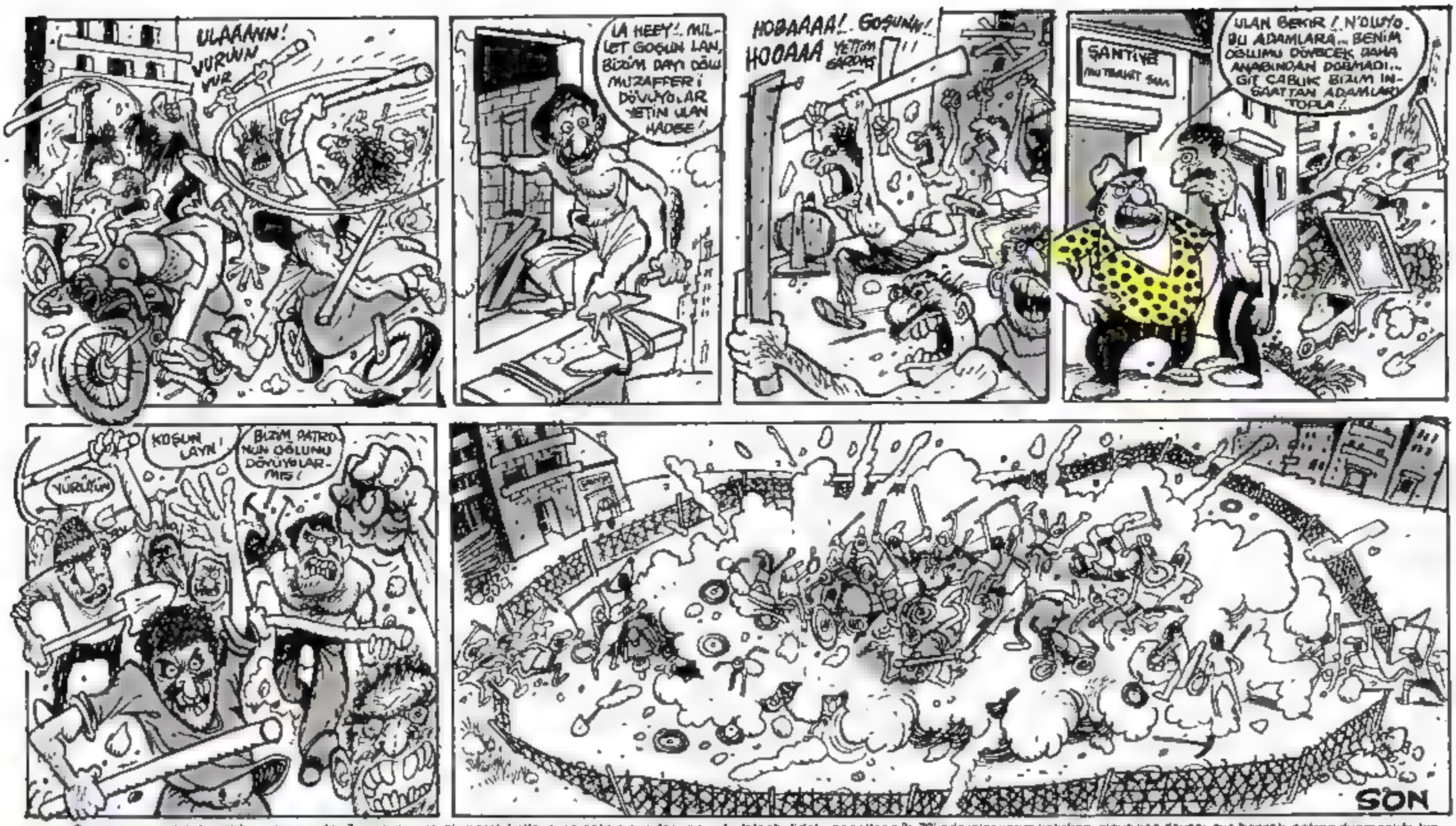

- Gençler arasındaki küçük bir anlaşmazlık, Zincirleme olarak memleketler arası çatışmaya dönüşmüştü. İstanbul'daki inşaatların % 70'inde işler yarım kalırken olaya kan davası, sıla hasreti, patron düşmanlığı, kız meselesi, asit-metal savaşı karışarak olay gerçek boyutlarından çıkmıştı. Çatışma hâlâ devam etmektedir. Bir sorununuz varsa, adres verelim siz de gidin, stres atarsınız.

TERK-İ ARZ

● MURAT ALPAY

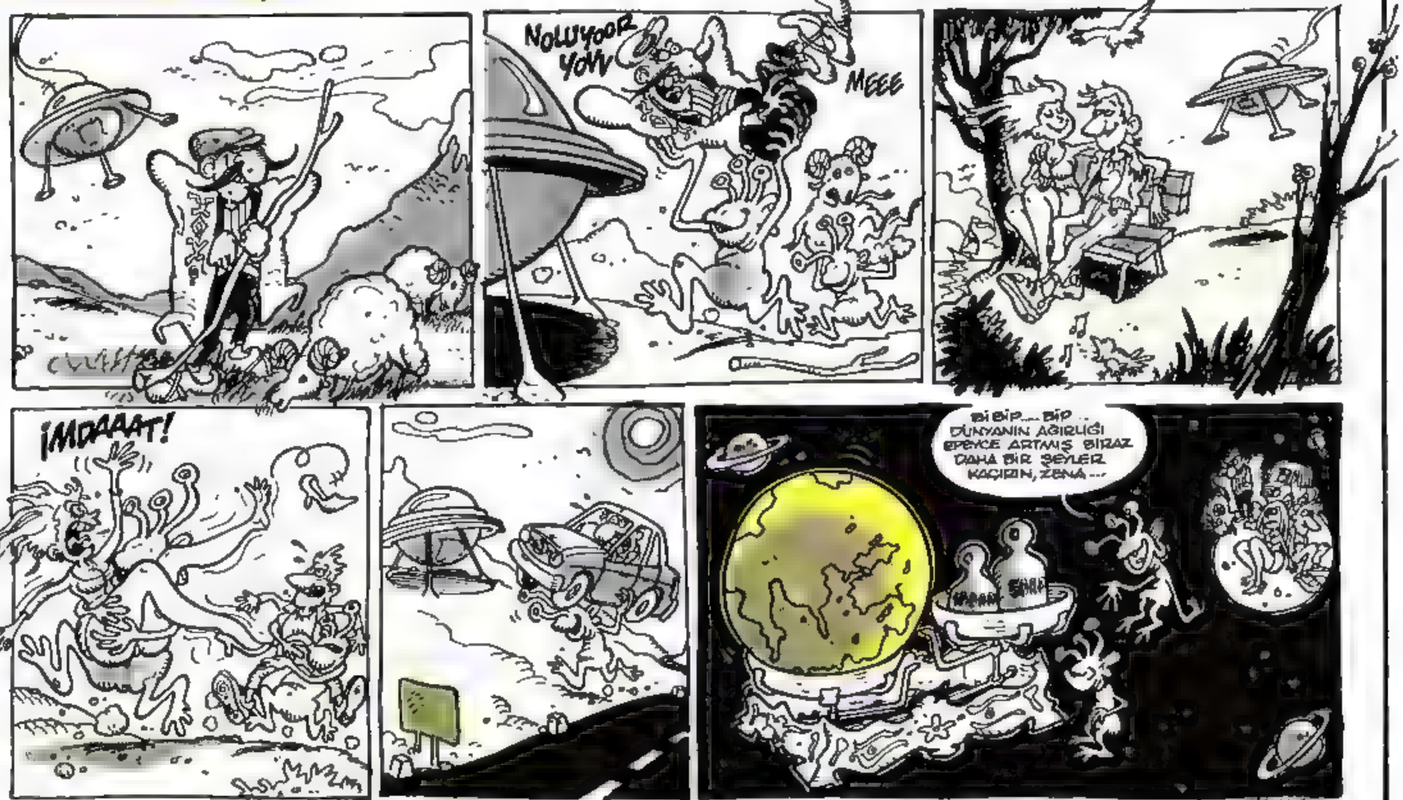

HERKESİN NERMİN

SUAT GÖNÜLAY

ÖZET: Nermin arkadaşı Didem aracılığıyla pavyona girer. Pavyon patronunun arkadaşı Hikmet Bey, Nermin'e kafayı takmıştır. Kafasında sıkı ama sevecen bir herif bulup paçayı kurtarmayı kurar... Nermin için bu kaçınılmaz bir fırsattır. Ne var ki Vakur, ah Vakur yok musun sen... Bırak lan kızın yaka-sını.

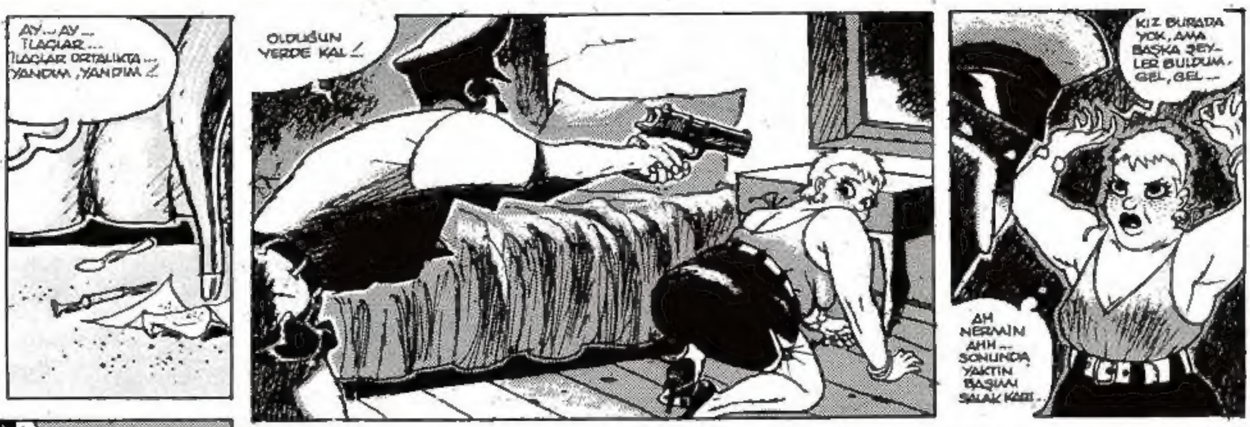

Devamı arka sayfada

HERKESİN NERMİN

SUAT GÖNÜLAY

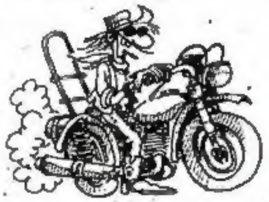

TAM GAZ GİDERKEN

- Bayramın uvertür ve finalinde yollardaydım. II. Harbi umuminin ÖYS sonuçlarını etkileyen Pörl Harbur baskınının Japon Kamikaze pilotlarının ruhu, reinkarnasyona uğramış şoför takılıyolar. Amerikalı olsak ölücez yaani. Japon arabası kullananlara diil tabii bu kangrenli feryaadım, compüter oyunu oynar gibi, kamyon, otobüs, araba sürenlere.

- Plajdayız, yalnayak. Üçüncü dereceden. Tutuşuk ayaklarımız, Mayın tarlasından geçer gibi suya duhuul olup, gözümüzden akan yaşları hemen kamufle ediyorum. Ohh. İkibin kilometreyi mütecii gibi gelip, mayo giymiş kıllı gergedanların çiftleşme bölgesinde ihyaa oluyoruz. Plajda ne plaj haa tahtakaleyi su basmış sanki. Herkes havlu atmış ama, herkez haaala boks yapıyo.

ÜTÜ

- Yaz güneşi televizyon diildir. Ööle önünde koma halinde uyumak, haberlere bakar gibi üstlülere, üstsüzlere bakmak, hayaati ve necaati tehlike arz eder, niyaz eder hatta niyazii vukuatlara gebedir.

BREYK BREYK ŞEHİR PLAJI ARIYOR

Şşşt güzel kız: - İlk günler, aspirin kadar beyaz tenliyken çok koyu renk bikini giyme sap kalırsın.
- Gece, yoğurt operasyonu gerektirecek kadar yanma, sevgilin cacık sevmiyebilir.
- Cankurtaran'ın plajın enn yakışıklısı, en yüzmebileni, en tepeden bakanı, en yanık kralı, vindsörf ve kayık armatörü, en daldığı daldık yüzdüğü yüzdük elemanı olduğunu unutma
- Açılma doğurursun

DELİSİN

- Üstsüz güneşlenmiyosan (hatta çırıl)
- M.C. Hammer'la dans ediyosan
- Odanda sivri varsa
- Karpuzdan fener yapmıyosan.
- Öğle uykusu adı altında bayılmıyosan
- Her çalan telefona bakıyosan
- Soğan, patatesçiye tepeden su atmıyosan
- Çevrendeki yüksek volüm sapıklarıyla haala tanışıp bi cemiyet kurmadıysan
- Bana yakışmıyo diye şort, tanga, slip v.s. fobilerin varsa.
- O seni öpmüyo diye onu öpmüyosan.
- Çok şekerli şeyler yerine kavun, karpuz v.s. meyva yemiyosan.

YEDİNCİ VİTES

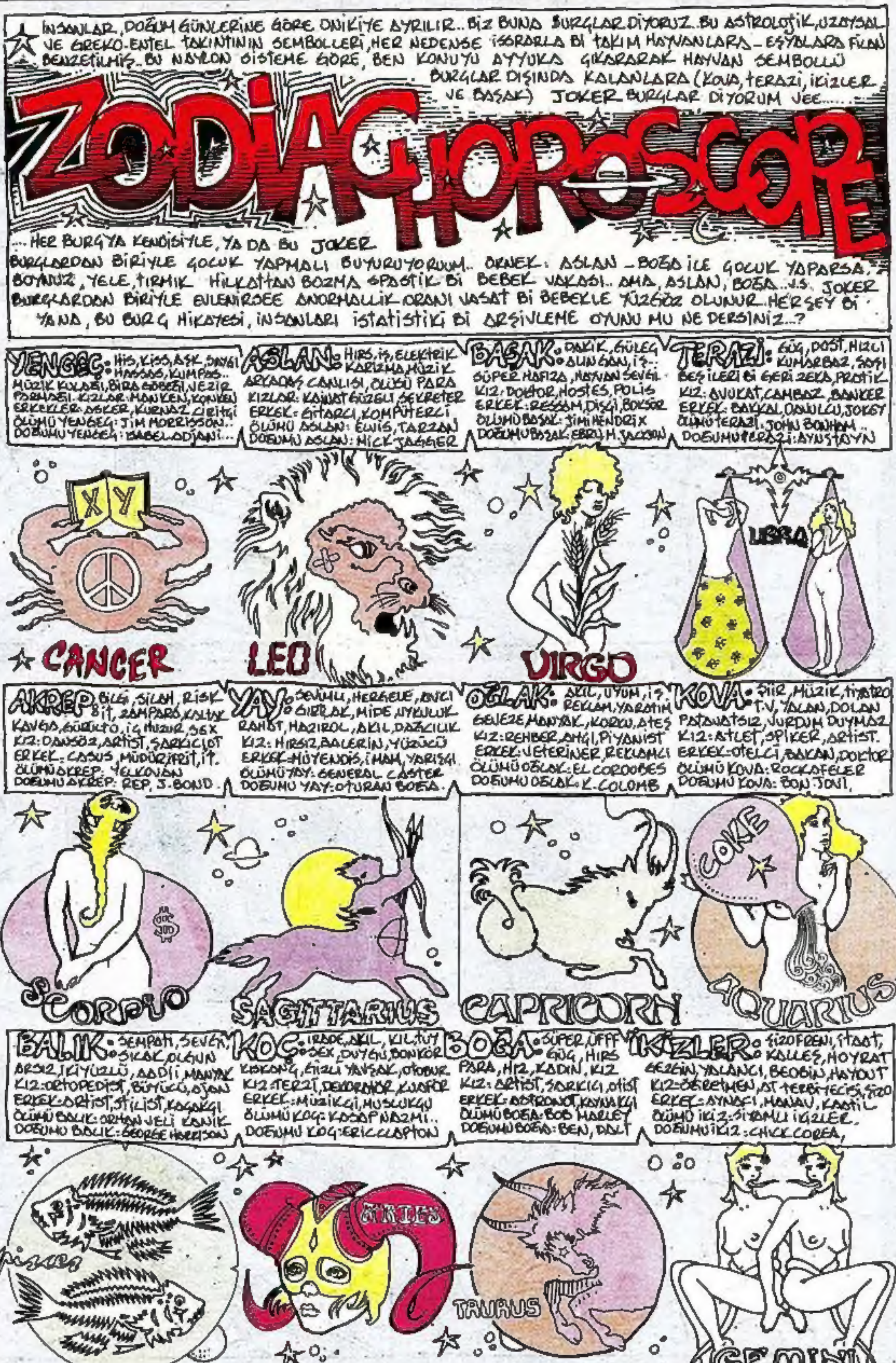
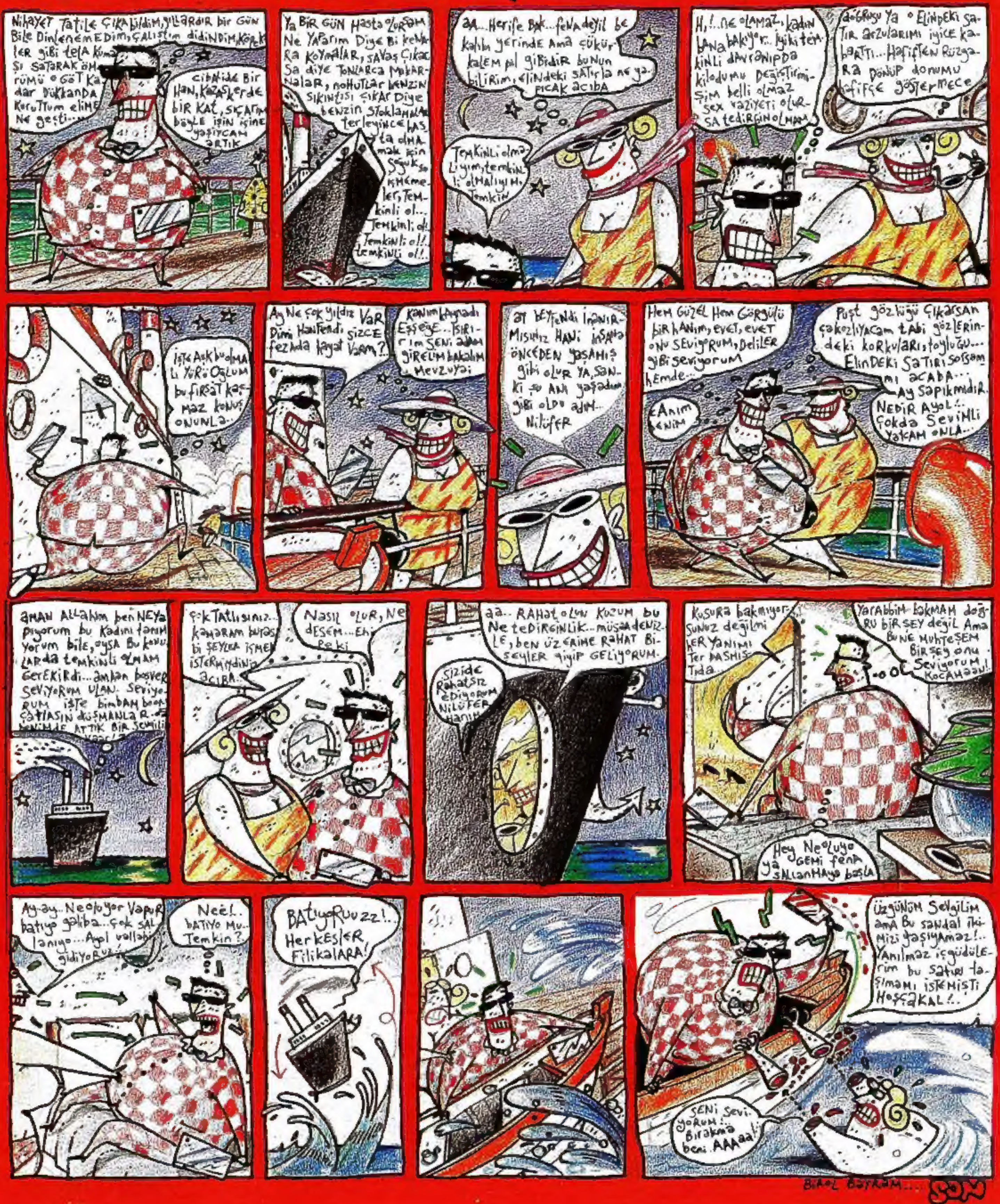
Bandırma Vapurunda Bir Aşk Hikayesi (Mevsimlerden yaz)